

การปลูกมะพร้าวน้ำหอม ในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด

จัดทำและเผยแพร่โดย
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

สนับสนุนงบประมาณโดย
สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

กรกฎาคม 2559

การปลูกมะพร้าวน้ำหอม

ในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด

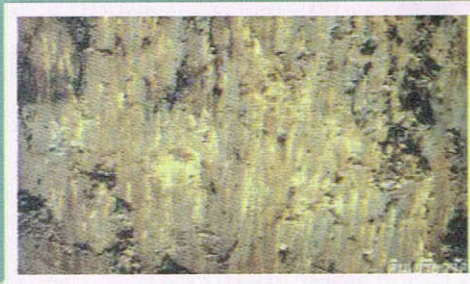
คำนำ

มะพร้าว น้ำหอม เป็นพืชที่นิยมบริโภค มีการจำหน่ายผลผลิตทั้งในรูปผลสดและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสมีการปลูกมะพร้าว น้ำหอม เพิ่มมากขึ้น ทางศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ ได้ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกมะพร้าว น้ำหอม แต่การปลูกมะพร้าว น้ำหอม ในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดนั้น จำเป็นต้องมีการปรับสภาพดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิตของมะพร้าว น้ำหอม ดังนั้น ในคู่มือการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัด เพื่อปลูกมะพร้าว น้ำหอม จะอำนวยความสะดวกให้กับเกษตรกร นักศึกษา นักวิชาการเกษตร และผู้ที่สนใจได้นำไปใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่ต่อไป

สารบัญ

1. ดินเปรี้ยวจัด	1
1.1 ความหมายและลักษณะดินเปรี้ยวจัด	1
1.2 ปัญหาของดินเปรี้ยวจัด	3
2. มะพร้าวเน่าหอม	4
2.1 ลักษณะทั่วไปของมะพร้าวเน่าหอม	4
3. การปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดเพื่อปลูกมะพร้าวเน่าหอม	6
3.1 การเตรียมพื้นที่ปลูก	6
3.2 วิธีปลูก	7
3.3 การใส่ปุ๋ย	8
3.4 การดูแลรักษา	8
3.5 การเก็บเกี่ยวผลผลิต	8
4. โรคและแมลง	10
4.1 ด่างแตรมะพร้าว	10
4.2 แมลงดำหนามมะพร้าว	12
4.3 หนอนหัวดำมะพร้าว	13
4.4 โรคยอดเน่า	15
4.5 โรคใบจุด	16
4.6 โรคผลร่วง	17
5. ต้นทุนและผลตอบแทนการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัด เพื่อปลูกมะพร้าวเน่าหอม	18
เอกสารอ้างอิง	19

จาโรไซต์

1. ดินเปรี้ยวจัด

1.1 ความหมายและลักษณะดินเปรี้ยวจัด

ดินเปรี้ยวจัดหรือดินกรดกำมะถัน (Acid sulphate soils) หมายถึง ดินที่มีสารประกอบไพไรต์ (FeS_2) เป็นองค์ประกอบ เมื่อผ่านกระบวนการออกซิเดชัน จะทำให้เกิดกรดกำมะถัน (H_2SO_4) ในชั้นดินและฤทธิ์ของความเป็นกรดรุนแรงมากจนส่งผลกระทบต่อการปลูกพืช ดินชนิดนี้มักพบจาโรไซต์ [$\text{KFe}_3(\text{SO}_4)_2(\text{OH})_6$] ลักษณะสีเหลืองฟางข้าวที่ชั้นใดชั้นหนึ่งในหน้าตัดดิน เกิดในบริเวณที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลที่มีหรือเคยมีน้ำทะเลหรือมีน้ำกร่อยท่วมถึงในอดีต

ดินเปรี้ยวจัด มีเนื้อดินเป็นดินเหนียวจัด พบสารสีเหลืองฟางข้าวหรือตะกอนน้ำทะเลที่มืงค้ประกอบของสารกำมะถันมากภายในความลึก 150 เซนติเมตรจากผิวดิน สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ลุ่มต้ำน้ำท่วมขัง มีต้นกกหรือกระถินทุ่งขึ้นทั่วไป คุณภาพน้ำในบริเวณดังกล่าวใสมากและเป็นกรดจัดมาก มักพบคราบสนิมเหล็กในดินและที่ผิวน้ำ เมื่อดินแห้งจะแตกแระแหงเป็นร่องกว้างและลึก เมื่อขุดดินหรือยกร่องลึกจะพบสารสีเหลืองฟางข้าวกระจายอยู่ทั่วไป หรือพบชั้นดินเลนเหนียวหรือร่วนเหนียวปนทราย แบ่งชั้นดินเลนนี้เมื่อแห้งมีปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดรุนแรงมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (ค่า pH) ต่ำกว่า 4.5 ดินเปรี้ยวจัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) ดินเปรี้ยวจัดที่พบชั้นดินกรดกำมะถันตื้น พบชั้นดินที่มีจาโรไซต์ ซึ่งมีสีเหลืองฟางข้าวหรือชั้นดินที่เป็นกรดรุนแรงมากภายในความลึก 50 เซนติเมตรจากผิวดิน โดยทั่วไปชั้นดินบนมีค่า pH ต่ำกว่า 4.0
- 2) ดินเปรี้ยวจัดที่พบชั้นดินกรดกำมะถัน ชั้นดินที่มีจาโรไซต์ ซึ่งมีสีเหลืองฟางข้าวหรือชั้นดินที่เป็นกรดรุนแรงมาก ลึก 50 - 100 เซนติเมตรจากผิวดิน โดยทั่วไปชั้นดินบนมีค่า pH ต่ำกว่า 4.5
- 3) ดินเปรี้ยวจัดที่พบชั้นดินกรดกำมะถันลึก ชั้นดินที่มีจาโรไซต์ ซึ่งมีสีเหลืองฟางข้าวหรือชั้นดินที่เป็นกรดรุนแรงมาก ลึก 100 - 150 เซนติเมตรจากผิวดิน โดยทั่วไปชั้นดินบนมีค่า pH ต่ำกว่า 5.0

1.2 ปัญหาของดินเปรี้ยวจัด

ดินเป็นกรดจัดมาก ค่า pH ต่ำกว่า 4.5 มีความเป็นพิษของอะลูมิเนียม เหล็ก แมงกานีส และซิลไฟด์ ขาดแคลนธาตุอาหารไนโตรเจนและฟอสฟอรัส พื้นที่ลุ่มต่ำ น้ำท่วมขัง และโครงสร้างดินแน่นทึบทำให้ดินมีการระบายน้ำเลว เนื้อดินเป็นดินเหนียวถึงเหนียวจัด เมื่อดินแห้งจะแข็งและแตกกระแหงทำให้ไถพรวนยาก

2. มะพร้าวน้ำหอม

2.1 ลักษณะทั่วไปของมะพร้าวน้ำหอม

มะพร้าว (Coconut) มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cocos nucifera* Linn. เป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศ เนื่องจากคนไทยรู้จักการใช้เนื้อและน้ำมะพร้าวสำหรับการบริโภคเป็นทั้งอาหารหวานและอาหารคาว ในชีวิตประจำวัน มะพร้าวน้ำหอมเป็นไม้ยืนต้นตระกูลปาล์มชนิดหนึ่งเจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำดี มีปริมาณน้ำฝนกระจายสม่ำเสมอแทบทุกเดือน ช่วงอุณหภูมิที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอมได้ดี ควรอยู่ระหว่าง 20 - 27 องศาเซลเซียส มีแสงแดดมาก ดินมีสภาพเป็นกลางหรือกรดเล็กน้อย

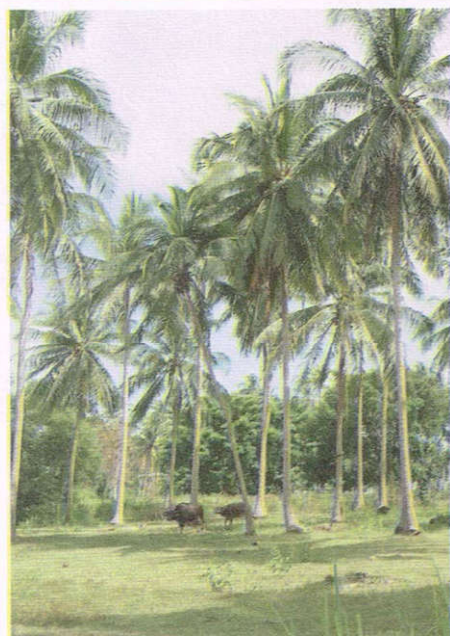
มะพร้าวเป็นพืชผสมข้ามพันธุ์ แต่ละต้นจึงไม่เป็นพันธุ์แท้ อาศัยหลักการผสมข้ามพันธุ์ที่เป็นไปโดยธรรมชาติ สามารถแบ่งมะพร้าวออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1.1 ประเภทต้นเตี้ย

มะพร้าวประเภทนี้มีการผสมตัวเองค่อนข้างสูง จึงมักให้ผลตกและไม่ค่อยกลายพันธุ์ ส่วนใหญ่นิยมปลูกไว้รับประทานผลอ่อน โดยในช่วงดังกล่าว เนื้อมะพร้าวจะมีลักษณะอ่อนนุ่ม น้ำมีรสหวาน และในบางพันธุ์จะมีกลิ่นหอม

2.1.2 ประเภทต้นสูง ตามปกติมะพร้าวต้นสูงจะผสมข้ามพันธุ์ คือ

ในแต่ละช่อดอกหนึ่ง ๆ ดอกตัวผู้จะทยอยบาน และร่วงหล่นหมดก่อนดอกตัวเมียจะเริ่มบาน จึงไม่มีโอกาสผสมพันธุ์กันในตัวเอง มะพร้าวประเภทนี้ส่วนใหญ่จะปลูกเป็นสวนเศรษฐกิจ เพื่อใช้ผลแก่ไปประกอบอาหารและใช้ในภาคอุตสาหกรรม เช่น น้ำมันพืชและกะทิเข้มข้น เป็นต้น

3. การปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดเพื่อปลูกมะพร้าวน้ำหอม

3.1 การเตรียมพื้นที่ปลูก

จัดแบ่งพื้นที่ทำร่องและระบายน้ำ ขุดคูขนาดกว้าง 2 เมตร ลึก 80 เซนติเมตร โดยใช้ดินชั้นบนไว้กลางพื้นที่ ดินชั้นล่างไถถุดออกมา การขุดคูลึก 80 เซนติเมตร ไม่ให้ถึงชั้นตะกอนน้ำกร่อยที่มีไพไรต์สูง ตกแต่งสันร่องขนาดกว้าง 6 เมตร บริเวณกลางพื้นที่ที่มีส่วนสูงและลาดระดับมาจนถึงระบายและส่งน้ำ วัชระยะปลูกโดยใช้ระยะปลูกระหว่างต้น 6 - 8 เมตร หว่านหินปูนฝุ่นในอัตรา 1,750 กิโลกรัม/ไร่ (เท่ากับครึ่งหนึ่งของความต้องการปูนของดิน) บริเวณสันร่องทั้งหมด

3.2 วิธีปลูก

การเตรียมหลุมปลูก หลังจากปรับปรุงดินโดยการหว่านหินปูนฝุ่นและปุ๋ยหมัก เตรียมหลุมปลูกขนาดความกว้างxยาวxลึก เท่ากับ 80x80x70 เซนติเมตร ใส่หินปูนฝุ่นในอัตรา 2 กิโลกรัม/หลุม และหินฟอสเฟตรองก้นหลุม ในอัตรา 3 กิโลกรัม/หลุม ก่อนนำดินลงไปในหลุม แต่ละร่องมีการปลูกมะพร้าว น้ำหอมแบบสลับฟันปลา หรือแบบแถวเดียว โดยมีระยะห่างระหว่างต้น 6 - 8 เมตร โดยการนำต้นพันธุ์ที่เตรียมไว้มาปลูกตรงกลางหลุมก่อนกลบดินให้แน่น

3.3 การใส่ปุ๋ย

ในช่วงแรกของการปลูก (ก่อนให้ผลผลิต) ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15 - 15 - 15 หรือ 16 - 16 - 16 อัตราเท่ากับอายุของต้นมะพร้าว โดยแบ่งใส่ 3 ครั้ง/ปี ในช่วงที่มะพร้าวให้ผลผลิตแล้ว ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 13 - 13 - 21 อัตรา 5 กิโลกรัม/ต้น/ปี โดยแบ่งใส่ 3 ครั้ง/ปี นอกจากนั้น การเพิ่มปุ๋ยอินทรีย์ให้แก่ต้นมะพร้าวสามารถทำได้หลายแบบ เช่น การใส่ปุ๋ยคอกและปุ๋ยหมัก โดยพบว่า การดูแลสวนมะพร้าวน้ำหอมด้วยวิธีการใส่ปุ๋ยสามารถเพิ่มผลผลิตได้ถึง 5,000 - 6,000 ผล/ไร่/ปี หากปลูกแบบยกร่องมีน้ำใช้ได้ตลอดปี ผลผลิตมะพร้าวอาจสูงถึงไร่ละ 8,000 - 9,000 ผล/ไร่/ปี

3.4 การดูแลรักษา

ช่วงที่มีฝนตกน้อยหรือแล้งติดต่อกันเกิน 3 เดือน ควรให้น้ำแก่ต้นมะพร้าว แต่ในบางพื้นที่ที่เป็นที่ลุ่มน้ำขังหากน้ำท่วมขังเป็นเวลานาน มะพร้าวจะเจริญเติบโตช้า ควรขุดระบายน้ำออกจากแปลงทันที หากพบต้นมะพร้าวเสียหาย ควรทำการปลูกซ่อมให้เร็วที่สุดหลังจากปลูกลงแปลงปลูกจริง ทั้งนี้ ควรสำรองต้นกล้าไว้สำหรับปลูกซ่อมประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ของต้นกล้าที่ต้องการใช้ปลูกจริง

3.5 การเก็บเกี่ยวผลผลิต

การเก็บเกี่ยวและแปรรูปมะพร้าวสามารถเก็บผลได้ 3 ประเภท โดยดูจากความหนาของเนื้อเป็นเกณฑ์

- มะพร้าวชั้นเดียว คือ มะพร้าวที่เริ่มสร้างเนื้อภายในกะลา เนื้อจะมีลักษณะเป็นวุ้นบาง ๆ ประมาณครึ่งผล

เมื่อเปิดก้นผลดูแล้วมองไปตรง ๆ จะมองเห็นกะลาสีเหลืองชัดเจน ผลมะพร้าวระยะนี้มีอายุหลังจันทันประมาณ 170 วัน วัดความหวานได้ประมาณ 5.0 - 6.0 องศาบริกซ์

- มะพร้าวชั้นครึ่ง คือ มะพร้าวเริ่มสร้างเนื้อเพิ่มขึ้นจนเกือบเต็มกะลา แต่ส่วนบริเวณหัวผลยังคงมีลักษณะเป็นรูอยู่บ้าง มะพร้าวระยะนี้มีอายุหลังจากจันทันประมาณ 180 วัน เนื้อมะพร้าวพอจะบริโภคได้บ้าง น้ำเริ่มหวานขึ้น ความหวานอยู่ระหว่าง 6.0 - 6.6 องศาบริกซ์

- มะพร้าวสองชั้น คือ มะพร้าวที่มีอายุของผลนับหลังจากจันทันประมาณ 190 - 200 วัน เนื้อจะมีเต็มกะลา เนื้อหนาอ่อนนุ่ม น้ำจะมีรสหวาน วัดความหวานได้ 6.6 - 7.0 องศาบริกซ์ ซึ่งถือเป็นช่วงที่เหมาะสมสำหรับเก็บเกี่ยวมะพร้าวมากที่สุด

4. โรคและแมลง

4.1 ตัวมดมะพร้าว

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Oryctes rhinoceros*

วงศ์: Scarabaeidae

อันดับ: Coleoptera

ลักษณะการทำลาย เฉพาะตัวเต็มวัยเท่านั้นที่เป็นศัตรูพืช โดยบินขึ้นไปกัดเจาะโคนทางใบมะพร้าวหรือปาล์มน้ำมัน ทำให้ทางใบหักง่ายและยังกัดเจาะทำลายยอดอ่อน ทำให้ทางใบที่เกิดใหม่ไม่สมบูรณ์ มีรอยขาดแหว่งเป็นรู ๆ คล้ายรูปสามเหลี่ยม ถ้าโดนทำลายมาก ๆ ทำให้ใบที่เกิดใหม่แคระแกร็น รอยแผลที่ถูกตัวมดกัดเป็นเนื้อเยื่ออ่อน ทำให้ตัวมดมะพร้าวเข้ามาวางไข่หรือเป็นทางให้เกิดโรคยอดเน่าจนถึงต้นตายได้ในที่สุด

การป้องกันกำจัด

1) การควบคุมโดยวิธีเขตกรรม เป็นการกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ที่ลงทุนน้อยและสะดวกเนื่องจากอยู่บนพื้นดิน สามารถกำจัดไถหนอน ดักด้ และตัวเต็มวัยไม่ให้เพิ่มปริมาณได้ โดยยึดหลักปฏิบัติ ดังนี้

- เผาหรือฝังซากลำต้นหรือตอของมะพร้าว
- เกลี่ยกองซากพืชและกองมูลสัตว์ให้กระจายออกโดยมีความสูงไม่เกิน 15 เซนติเมตร
- ถ้ามีความจำเป็นต้องกองมูลสัตว์นานเกินกว่า 2 - 3 เดือน ควรหมั่นพลิกกลับกองหรือนำใส่ในถุงปุ๋ยผูกปากให้แน่นและนำไปเรียงซ้อนกันไว้

2) การควบคุมโดยวิธีกล หมั่นทำความสะอาดบริเวณคอมะพร้าวหรือปาล์มตามโคนทางใบ หากพบรอยแผลเป็นรูใช้เหล็กแหลมแทงหาด้วงแรวด์เพื่อกำจัด

3) การควบคุมโดยใช้กับดักล่อฟีโรโมนล่อจับตัวเต็มวัยและนำมาทำลาย

4) การควบคุมโดยชีววิธี ใช้เชื้อราเขียวและเชื้อไวรัสช่วยทำลายหนอนและตัวเต็มวัยด้วงแรด

4.2 แมลงดำหนามมะพร้าว

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Plesispa sispinae*

วงศ์: Chrysomelidae

อันดับ: Coleoptera

ลักษณะการทำลายทั้งตัวหนอนและตัวเต็มวัยของแมลงดำหนามมะพร้าว ซ่อนตัวในใบอ่อนและกัดกินยอดอ่อนโดยเฉพาะยอดที่ยังไม่คลี่ ทำให้ยอดอ่อนของมะพร้าวชะงักการเจริญเติบโต หากต้นมะพร้าวถูกทำลายรุนแรงติดต่อกันทำให้ใบแห้งกลายเป็นสีน้ำตาลหลายใบ มองเห็นเป็นสีขาวโพลนชัดเจน ชาวสวนเรียกว่า “โรคหัวหงอก”

การป้องกันกำจัด

การฉีดพ่นสารเคมีฆ่าแมลงเพื่อควบคุมแมลงดำหนามมะพร้าวทำได้ยากและไม่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและสภาพแวดล้อม กรมวิชาการเกษตร จึงได้นำเข้าแตนเบียนหนอนแมลงดำหนามมะพร้าว อะซีโคติส ฮิสปินารัม (*Asecodes hispinarum*) จากประเทศเวียดนามโดยความร่วมมือจากองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) โดยนำเข้ามาในลักษณะซากหนอนตายที่มีดักแด้แตนเบียนอยู่ภายใน เรียกว่า “มัมมี่” จำนวน 100 ตัว

4.3 หนอนหัวดำมะพร้าว

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Opisina arenosella* Walker

วงศ์:

หนอนหัวดำมะพร้าวเข้าทำลายใบเฉพาะระยะตัวหนอนเท่านั้น โดยตัวหนอนจะแทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบ จากนั้นจะถักใยนำมูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้นนำมาสร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทางใบ ตัวหนอนจะอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้นและแทะกินผิวใบ โดยทั่วไปหนอนหัวดำชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะทำลายก้านทางใบ จั่นและผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำลงทำลายทางใบหลาย ๆ ทางจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวจะถักใยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะถักใยหุ้มลำตัวอีกครั้งและเข้าดักแด้อยู่ภายในอุโมงค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้จะมีขนาดเล็กกว่าดักแด้เพศเมียเล็กน้อย ฝัเสื้อที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็นอุโมงค์หรือซากใบที่ถูกทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกินใบมะพร้าว จึงมักจะพบหนอนหัวดำมะพร้าวหลายขนาดกัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายจะมีใบแห้งและมีสีน้ำตาล ผลผลิตลดลง หากการทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้ หนอนหัวดำมะพร้าวสามารถแพร่กระจายตัว โดยติดไปกับต้นกล้ามะพร้าว ปาล์มประดับผลมะพร้าวหรือส่วนใบมะพร้าว ซึ่งถูกนำจากแหล่งที่มีการระบาดเข้าไปในพื้นที่ใหม่

การป้องกันกำจัด

วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันกำจัด คือ การไม่นำแมลงศัตรูพืชเข้าในพื้นที่ หนองหัวด้ามะพร้าวอาจติดไปกับพืชตระกูลปาล์ม โดยเฉพาะปาล์มประดับ ต่าง ๆ ก่อนนำไปปลูกในที่ใหม่ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีหนองหัวด้าม ติดเข้าไป เมื่อพบการระบาดควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) ตัดใบที่มีหนองหัวด้ามลงทำลาย นำมาเผาหรือฝังทำลาย
- 2) การพ่นด้วยชีวภัณฑ์ บีที ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ใช้ในการ ควบคุมหนอนผีเสื้อศัตรูพืช อัตรา 80-100 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น ต้นละ 3 - 5 ลิตรให้ทั่วทรงพุ่ม ขึ้นกับขนาดทรงพุ่มและเครื่องพ่น ให้พ่น 3 ครั้งติดต่อกันห่างกัน ครั้งละ 7 - 10 วัน
- 3) การใช้แตนเบียนควบคุมหนองหัวด้ามะพร้าว แตนเบียน โกลิโอสัส นิแฟนติส แนะนำให้ปล่อยตัวเต็มวัย อัตรา 50 - 100 ตัวต่อไร่ ปล่อย 3 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 1 เดือน หากสามารถปล่อยแตนเบียนโกลิโอสัสได้มากจะ ทำให้เห็นผลในการควบคุมเร็วขึ้น
- 4) การควบคุมด้วยสารเคมีโดยวิธีฉีดเข้าลำต้น เป็นวิธีที่ใช้ในกรณีที่พบ หนองหัวด้ามะพร้าวรุนแรง ห้ามใช้กับมะพร้าวที่มีลำต้นสูงน้อยกว่า 12 เมตร และไม่ให้ใช้ในมะพร้าวน้ำหอมและมะพร้าวกะทิ

4.4 โรคยอดเน่า

เกิดจากเชื้อรา *Pythium* sp. และมักเกิดกับมะพร้าวพันธุ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่น พันธุ์มลายูสีเหลืองต้นเตี้ย โรคนี้มักพบในระยะต้นกล้าในสภาพที่มีฝนตกชุก และอากาศมีความชื้นสูง

การป้องกันกำจัด

ในการย้ายต้นกล้าพยายามอย่าให้หน่อชำ เพราะโรคอาจจะเข้าทำลายได้ง่าย หากพบอาการของโรคในระยะแรกให้ตัดส่วนที่เป็นโรคออกแล้วฉีดพ่นด้วยสารฆ่าเชื้อราที่มีสารประกอบทองแดง ส่วนต้นกล้าหรือส่วนที่โรคทำลายให้เผาทำลายให้หมด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดต่อไป

4.5 โรคใบจุด

เกิดจากเชื้อรา Heimeinthsorium sp. ทำความเสียหายให้แก่มะพร้าวในระยะต้นกล้าและคูกคามอย่างรวดเร็ว

การป้องกันกำจัด

ฉีดพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น thiram อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 2 ลิตร ผสมยาลงไป 15 ซีซี ฉีดพ่นทุก 10 - 14 วัน นอกจากนี้ ยังมีโรคอื่น ๆ เช่น โรคตาเน่า (Bud rot) โรคโคนผุ (Stem bleeding) โรคใบจุดสีเทา (Frond break) โรครากเน่า (Root rot) โรคเรื้อนดิน เป็นต้น โรคดังกล่าวนี้แม้ว่าจะพบในแหล่งปลูกมะพร้าวแต่ไม่ทำความเสียหายให้กับมะพร้าวมากนัก

4.6 โรคผลร่วง

เกิดเชื้อรา *Phytophthora palmivora* และมะพร้าวจะร่วงก่อนกำหนด อายุของมะพร้าวที่ร่วงตั้งแต่ 3 ถึง 9 เดือน อายุของผลที่ร่วงมาก คือ 8 เดือน ผลมะพร้าวที่เก็บเกี่ยวได้อายุ 12 เดือน ดังนั้น ผลมะพร้าวที่ร่วงจึงอ่อนกว่าที่จะนำมาใช้ประโยชน์

การป้องกันกำจัด

สภาพที่จะเกิดโรคผลร่วงระบาด คือ มะพร้าวมีผลตกมากและฝนตกชุก ติดต่อกันเป็นเวลาหลายวัน ให้หมั่นตรวจเช็คผลมะพร้าว โดยวิธีการสุมขึ้นไปบนต้น ถ้าพบมะพร้าวที่เป็นโรค ให้ตัดออกและนำผลไปเผาทิ้งนอกแปลง มะพร้าวทันที

5. ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกมะพร้าวน้ำหอม ในพื้นที่ดินเปรี้ยวจัด (พื้นที่ 1 ไร่)

ปีที่	ต้นทุน (บาท/ไร่)					รวม ลงทุน	ผลผลิต (ผล/ไร่/ปี)	รายได้ (บาท/ไร่/ปี)	รายได้สุทธิ (บาท/ไร่/ปี)
	ขุดยก ร่อง	วัสดุ ปรับปรุง ดิน	พันธุ์	ปุ๋ย	ดูแล รักษา				
1	10,000	1,700	3,300	5,225	2,000	22,225	-	-	-22,225
2	-	-	-	5,225	2,000	7,225	-	-	-7,225
3	-	-	-	5,225	2,000	7,225	-	-	-7,225
4	-	-	-	8,315	2,000	10,315	4,000	40,000	-6,990
5	-	-	-	8,315	2,000	10,315	4,500	45,000	34,685
6	-	-	-	8,315	2,000	10,315	4,800	48,000	37,685
7	-	-	-	8,315	2,000	10,315	5,500	55,000	44,685
8	-	-	-	8,315	2,000	10,315	6,000	60,000	49,685
9	-	-	-	8,315	2,000	10,315	6,200	62,000	51,685
10	-	-	-	8,315	2,000	10,315	6,500	65,000	54,685

เอกสารอ้างอิง

- กองส่งเสริมพืชสวน. 2543. คู่มือพืชสวนเศรษฐกิจ. กรมส่งเสริมการเกษตร. การเกษตรชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด กทม. หน้า 60 - 63.
- เจริญ เจริญจำรัสชีพ. 2541. คู่มือดินเปรี้ยวจัดและการจัดการดิน เพื่อใช้ประโยชน์ทางการเกษตร. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 109 หน้า.
- พิสุทธิ วิจารธรรม, ชัยวัฒน์ สิทธิบุศย์, อภิชาติ จงสกุล, ถาวร มีชัย, สายหยุด ภัคดีสุวรรณ, เจริญ ศิริอุดมภาส, สมจิตร อินทรมณี, สามารถ เตียวทิพย์สุคนธ์, นวลศรี กาญจนกุล, สุพร บุญประดับ และพจนีย์ มอญเจริญ. 2536. คู่มือการปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดเพื่อการเกษตร โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ.
- สุรพล เจริญพงศ์ และณรงค์ ศรีสุวรรณ. 2536. รายงานผลการดำเนินงาน โครงการพัฒนาดินเปรี้ยวจัดและดินเค็มภาคใต้ในช่วงแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) กองแผนงาน กรมพัฒนาที่ดิน.
- สรสิทธิ์ วัชรโรทยาน ศ.ดร. 2535. คู่มือการปรับปรุงดินและการใช้ปุ๋ย. ศูนย์ การพิมพ์พลชัย. กทม. หน้า 17-28.
- Geert Sterk, 1992. Leaching of acid from the topsoil of raised beds on acidsulphate soils in the Mekong delta of Vietnam. Selected Papers of the Ho Chi Minh City symposium on Acid Sulphate Soil.

Le Quang Tri.Nguyen Van Nham,H.G.J: Huizing and van M.E.F.van
Mensvoort 1992. Present Land use as basis for Land evaluation
in two Mekong delta districts. Selected papers of the Ho Chi
Minh Symposium On Acid sulphate Soils.

สถานที่ติดต่อ

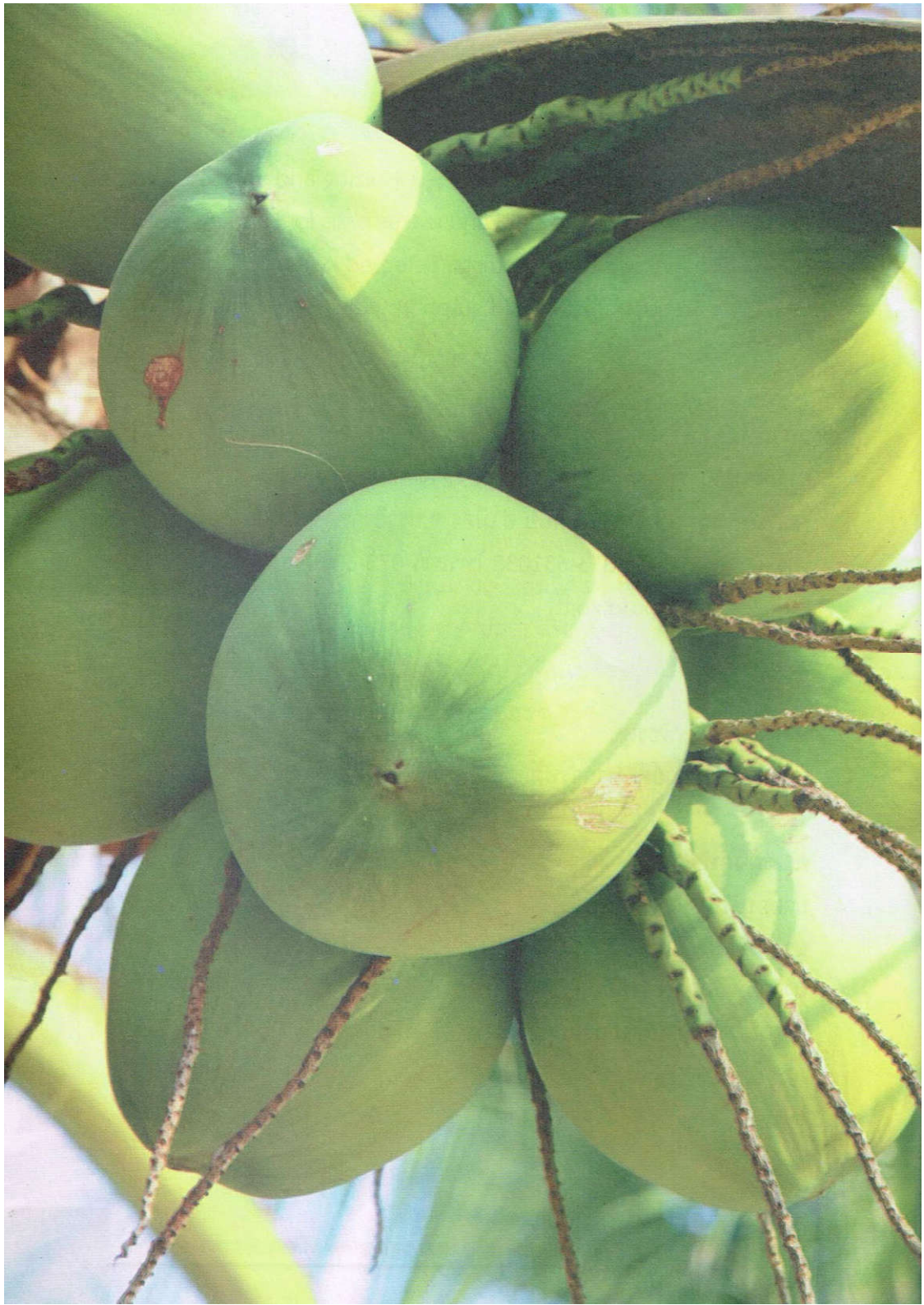
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
เลขที่ 95 หมู่ 6 ต.กะลุวอเหนือ อ.เมือง จ.นราธิวาส 96000
โทร. 073-631033 , 073-631038 โทรสาร 073-631034
E-mail : cpt_1@lidd.go.th

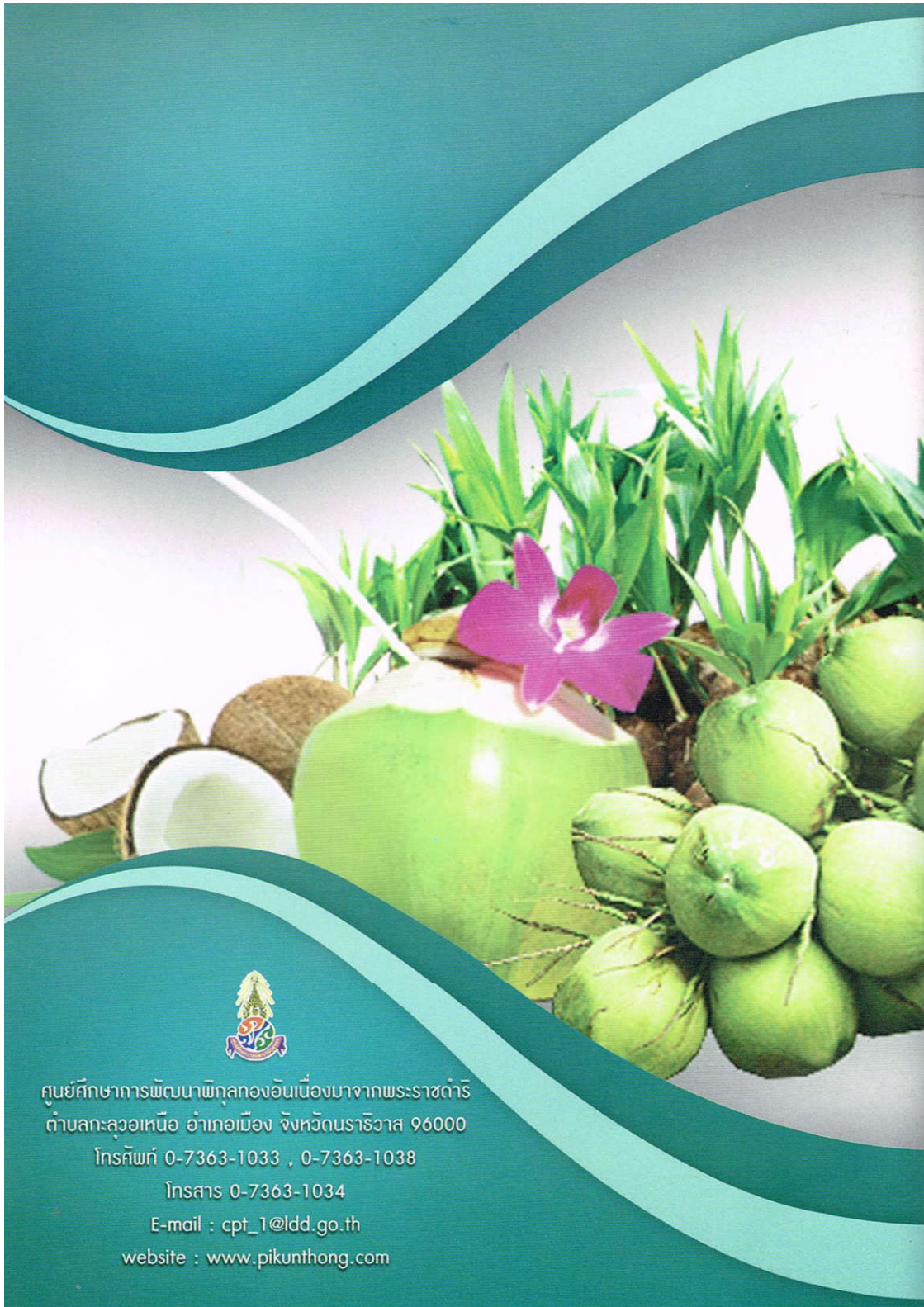
ที่ปรึกษา

นางสายหยุด เพ็ชรสุข
ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ

คณะผู้จัดทำ

นายอนุรักษ์ บัวคลีคลาย
นายสมพงศ์ พรหมจ๋า
นางณัฏฐธิดา สิงประจิม
นางสาวหทัยกานต์ นวลแก้ว

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส 96000

โทรศัพท์ 0-7363-1033 , 0-7363-1038

โทรสาร 0-7363-1034

E-mail : cpt_1@ltd.go.th

website : www.pikunthong.com